

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 stycznia 2024 r., na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
sprawy **T. S.**,
skazanego z art. 190a § 1 k.k. i in
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 1 sierpnia 2023 r., sygn. akt IV Ka 546/23,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 16 lutego 2023 r., sygn. akt II K 541/20,

p o s t a n a w i a:

- 1) **oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) **obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

[PGW]

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 16 lutego 2023 r. (sygn. akt II K 541/20) T. S. został uznany winnym czynu z art. 190a § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat. Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 1 sierpnia 2023 r. (sygn. akt IV Ka 546/23) utrzymano wyrok Sądu I instancji w mocy.

Od powyższego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając wyrokowi „*rażące naruszenie przepisów postępowania, a to art. 439 pkt 10) k.p.k.*,”

polegające na prowadzeniu postępowania pomimo braku wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej, albowiem postępowanie karne przeciwko T.S. było prowadzone w sprawie o czyn stypizowany w art. 190a § 1 k.k., zaś zgodnie z dyspozycją § 4 art. 190 k.k. przestępstwo stalkingu w typie podstawowym ścigane jest na wniosek osoby uprawnionej, tj. pokrzywdzonego, podczas gdy z całokształtu okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy jednoznacznie wynika, iż pokrzywdzona nie domagała się dalszego ścigania oskarżonego, albowiem przed rozprawą odwoławczą wysłała do niego za pośrednictwem aplikacji M. wiadomość, z której to treści jednoznacznie wynika, iż żałuje ona zainicjowania przez siebie postępowania karnego przeciwko T. S., przeprasza go za wszystkie krzywdy oraz ból jaki mu wyrządziła, co w świetle specyfiki czynu zabronionego przypisanego oskarżonemu oznacza, iż w przedmiotowej sprawie zmaterializowała się bezwzględna przesłanka odwoławcza w postaci braku wniosku o ściganie pochodzącego od pokrzywdzonej K. G., co powinno prowadzić do umorzenia niniejszego postępowania.”

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie T. S. od popełnienia przypisanego mu czynu, względnie gdyby argumentacja zawarta w kasacji nie uzyskała aprobaty Sądu Najwyższego, o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Zgodnie z art. 12 § 3 k.p.k. wniosek o ściganie złożony przez pokrzywdzonego może być cofnięty w postępowaniu przygotowawczym za zgodą prokuratora, a w postępowaniu sądowym za zgodą sądu - aż do zamknięcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej. W sprawach, w których akt oskarżenia wniósł oskarżyciel publiczny, cofnięcie wniosku po rozpoczęciu

przewodu sądowego jest skuteczne, jeżeli nie sprzeciwi się temu oskarżyciel publiczny obecny na rozprawie lub posiedzeniu.

Do takiego cofnięcia nigdy w niniejszej sprawie nie doszło. Wszelka korespondencja, na którą powołuje się skarżący (oraz jej interpretacja) nie ma w tym przedmiocie znaczenia.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[PGW]

[ał]